

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **X. X. X.**, narozený dne X
zastoupený zákonnou zástupkyní Bc. X. X., nar. X
oba bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2022, č.j. MPSV-2022/48662-911

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 17. 3. 2022 č.j. MPSV-2022/48662-911 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 17. 3. 2022 č.j. MPSV-2022/48662-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí ze dne 11. 11. 2021 č.j. 21643/2021/AAM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo dle ust. § 7 a § 14 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“) rozhodnuto ve věci opětovného posouzení nároku a výše

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

příspěvku na péči č.j. 14986/2015/AAM tak, že příspěvek na péči se poskytuje ve výši 13 900 Kč měsíčně od prosince 2021.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce poukazoval na to, že odvoláním se domáhal uznání nezvládnutí životní potřeby mobility a stravování a ponechání příspěvku na péči v původní pobírané výši odpovídající IV. stupni, v žalobě nečinil sporným uznání nezvládnutí těchto životních potřeb: orientace, komunikace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity, péče o zdraví, žalobní námitky podal do hodnocení životních potřeb mobility a stravování. Namítal, že pro plné zvládnutí potřeby je třeba samostatně identifikovat potřebu, provést bez dohledu a dopomoci potřebu v náležité (běžné) formě, zkontrolovat potřebu, vychází to z Metodického pokynu ředitele odboru posudkové služby ze dne 27. 10. 2014 č.j. 2014/9545-721 (dále jen „Metodický pokyn“), současně je vyžadováno, aby péče o žalobce byla mimořádného charakteru. Trval na námitkách a odvolacích důvodech uplatněných ve správním řízení, které nebyly řádně vypořádány, rozpory nebyly odstraněny.
3. Namítal, že nebyl řádně zjištěn skutkový stav, odůvodnění je strohé a zaměřené pouze na to, co naplňuje jednotlivé potřeby, nezabývá se však a nevypořádává důkazy žalobce. Nejsou uvedeny rozdíly proti rozhodnutí ze dne 26. 4. 2018, kterým byl žalobci přiznán příspěvek na péči ve IV. stupni, jeho stav se od té doby nezměnil, napadeným rozhodnutím nebylo popsáno zlepšení stavu, rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jde o překvapivé rozhodnutí.
4. Nebylo provedeno sociální šetření kvalifikovaným sociálním pracovníkem s povinným vzděláním podle zákona č. 108/2006 Sb., pouze bylo zadáno matce vyplnit dotazník (ze dne 29. 12. 2020), což zákon nepřipouští, správní orgán ani posudková komise nenahradili tento povinný důkaz vlastním vyšetřením v přirozeném sociálním prostředí. Doklad o tvrzení matky nebyl vzat jako nahrazující důkaz, došlo k porušení § 25 zákona č. 106/2006 Sb. Žalovaný shledal, že od 1. 12. 2020 došlo ke změně stupně závislosti, samotné posudkové hodnocení však proběhlo až dne 1. 2. 2021, jde o časový nesoulad. Sociální šetření nelze zúžit na pouhou výpověď matky, musí být dodržen metodický pokyn k provádění sociálního šetření tj. normativní instrukce č. 19/2013 a 5/2015, šetření musí provádět pracovník dle metodiky, matka k tomu není kvalifikovaná. Žalovaný musí posoudit, zda je posudkový závěr v souladu se sociálním šetřením (nebo alespoň dotazníkovým šetřením), odkázal na rozhodnutí č.j. 41 A 128/2014-60. Nebylo provedeno ani ověření informací pomocí modelových příkladů, nebylo ověřeno, zda matka dobře pochopila dotazník a nemá na své dítě zkreslený náhled. Žalovaný rovněž byl povinen kontrolovat kvalitu sociálního šetření i posudkového zhodnocení a odstranit či vypořádat případné rozpory.
5. Poukázal na přílohu k Metodickému pokynu o psychomotorickém vývoji dítěte, kde jsou uvedena orientační kritéria do věku 7 let, žalobci je X let a nezvládá ani žádná z kritérií uvedená pro děti ve věku 5 – 6 let. Měl za to, že soud může hodnotit zjevné nesrovnalosti a procesní pochybení, jediným důkazem pro soud nemusí být pouze vyjádření znalce. Uvedl, že trpí X a X, v přetížení s X, X a výraznými dopady syndromu X a poruchou X, vyžaduje trvalou mimořádnou péči druhé osoby, poukázal na zprávu MUDr. Z. ze dne 1. 11. 2021 a zprávu PhDr. N. ze dne 20. 8. 2021, nejde o léčitelný stav.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

6. Žalovaný není v rozhodování konzistentní, posudkem ze dne 13. 11. 2020 MUDr. V. bylo shledáno, že žalobce trpí zvláště těžkým X nebo úplným postižením X nebo X s potřebou průvodce, vznikl mu nárok na vydání průkazu ZTP/P dle zákona č. 329/2011 Sb., i tím by šlo dokázat tíži zdravotního stavu žalobce.
7. Samotný posudek považoval za nedostatečný, k tomu viz rozhodnutí č.j. 20 Ad 20/2015-36, skutkový stav nebyl náležitě zjištěn, je též rozporný s podkladovou dokumentací. K životní potřebě mobility uvedl, co má zvládat dítě ve věku 5 – 7 let, v námitce ze dne 4. 3. 2022 poukazoval na zprávu ze dne 20. 8. 2021 PhDr. N. hovořící o potřebě mimořádné péče o žalobce, žalovaný se k tomu nijak nevyjádřil, zprávu nezohlednil, ve svém závěru na straně 4 ani neodkázal na jiné důkazy či podklady, žalobce znovu argumentoval přiznáním průkazky pro osobu zvláště těžce postiženou s potřebou průvodce. Žalobce není schopen se samostatně bez dohledu pohybovat v běžném terénu v dosahu alespoň 200m, a to i po nerovném povrchu, ani samostatně způsobem odpovídajícím jeho věku nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků a používat je, vyplývá to z posudku o zdravotním stavu ze dne 13. 11. 2020 MUDr. V., nebylo vypořádáno ani tvrzení pečující osoby ohledně mobility žalobce, to je v rozporu s § 68 odst. 2 a 3 správního řádu. Žalovaný nerespektoval podklady nutné pro rozhodnutí a učinila závěr mimo podkladovou dokumentaci, nutnost doprovodu žalobce není běžnou péčí, ale péčí mimořádnou. Žalovaný se ke zvládání mobility vyjadřuje pouze v duchu fyzického pohybu, je však třeba přihlížet i k mentální či duševní kapacitě ve smyslu § 3 písm. g) zákona č. 108/2006 Sb., k tomu rovněž § 9 odst. 4 a § 10 zákona. Nutné držení dítěte za ruku v X letech a jeho doprovod do speciální školy je náročný a podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.
8. Ohledně životní potřeby stravování rovněž odkázal na běžné schopnosti dětí ve věku 7 let dle metodiky (jíst příborem), žalobce oproti tomu je na úrovni X, pije X, v řízení nebyla zohledněna zpráva PhDr. N. ze dne 1. 11. 2021 (dle které pije X, nesnese X), ani vyjádření pečující osoby. Odůvodnění žalovaného opět neuvádí své zdroje, nerespektuje mentální nedostatečnost žalobce a jeho vliv na zvládání dané životní potřeby, stravování X není přijatelný standard, žalobce evidentně nezvládá tuto potřebu v rozsahu dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“), žalovaný není schopen dodržet ani vlastní metodiku, kde je pojednáno též o důsledcích poruch X. Žalovaný učinil závěry mimo podkladovou dokumentaci, mimo zákon, prováděcí vyhlášku i metodiku. Nutnost zásadní pomoci žalobci není péčí řádnou, ale mimořádnou, je třeba přihlížet i k mentální či duševní kapacitě ve smyslu § 3 písm. g) zákona č. 108/2006 Sb., k tomu rovněž § 9 odst. 4 a § 10 zákona. Nutné X, jezení X a neschopnost nalít pití v X letech podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.
9. Shrnutí, že nezvládá samostatně životní potřeby mobility a stravování, posudková komise provedla samostatné zhlédnutí žalobce pouze v kancelářské prostředí, nikoli v jeho přirozeném prostředí, proto nelze sociální šetření nahradit a je nutné jej buď provést nebo uznat doklady (výpověď matky v dotazníkovém šetření) v plném rozsahu, neboť jinak by nebyl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Posudková komise neprovedla vyšetření žalobce (šlo o pouhé položení několika otázek jako u výsledku), ani nenařídila doplňující vyšetření ohledně sporných životních potřeb, nebylo zkoumáno nic ze schopnosti stravovat se a pohybovat se. Uvedl, že posudkový lékař ani žalovaný nemají zákonné oprávnění zpochybňovat tvrzení odborných lékařů, posudkový lékař jim není nadřízen a nemá kontrolní pravomoc. Posudkový lékař tedy může brát dokumentaci za

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

prokázanou nebo může předepsat či provést vlastní vyšetření, nic z toho se neuskutečnilo. Žalovaný postupoval nezákonně, pokud z lékařských zpráv žalobce učinila odlišný závěr. Došlo též k porušení práva na přiměřené hmotné zabezpečení při nezpůsobilosti k práci.

10. Pro případ, že by soud zvažoval provedení znaleckého zkoumání, připomněl podjatost posudkové komise MPSV.
11. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení se závazným právním názorem.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný uvedl, že posudková komise při jednání provedla vyšetření žalobce, základní životní potřeba mobility se hodnotí z hlediska funkčnosti nosného a pohybového ústrojí, v této oblasti žalobce nemá významné omezení, samostatný pohyb zvládá bez kompenzačních pomůcek, zvládá i stoj, změnu polohy, chůzi včetně schodů, vstávání a usedání. Potřeba doprovázet žalobce z důvodu nebezpečí úrazu je zohledňována v potřebě orientace a pramení z neschopnosti žalobce orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. K základní potřebě stravování uvedl, že byla hodnocena s ohledem na předloženou dokumentaci a sociální šetření, že žalobce je schopen se samostatně najíst a napít, hybnost není zásadně omezena, jemná motorika není ztracena, komise zohlednila sdělení matky ohledně stravovacích rituálů, odmítání neznámého jídla i omezený okruh potravin, nicméně přihlédla k tomu, že v rámci vzdělávání žalobce je schopen účastnit se pobytových akcí, kde stravování zvládne.
13. K dotazníkovému šetření uvedl, že tato forma byla zvolena v době epidemie Covid-19 s ohledem na ochranu sociálních pracovníků i žadatelů o dávku. Zákon v § 25 odst. 3 striktně neurčuje formu, jakou má sociální šetření probíhat, běžně je toto šetření prováděno osobně v místě obvyklého pobytu žadatele, v době pandemie však byla s ohledem na okolnosti jiná forma přípustná a nebyla v rozporu se zákonem. Sociální pracovníci tehdy pracovali s dotazníkem, který vyplnila i matka žalobce, pokud nebyly některé okolnosti zřejmé, byl žadatel požádán o doplnění, správní orgán v případě žalobce hodnotil, že dotazník obsahuje dostatečné informace o zvládání potřeb žalobcem. Sociální šetření ověřuje reálný stav, musí však být ještě učiněno srovnání a vyhodnocení zvládání jednotlivých činností z hlediska funkčních schopností, to náleží posudkovým lékařům.
14. K nesrovnalostem v datech uvedl, že platnost předchozího posouzení zdravotního stavu skončila ke dni 30. 11. 2020, proto byl stav žalobce posuzován k 1. 12. 2020, datum 29. 11. 2020 je datem vyhotovení záznamu o sociálním šetření (proběhlého dotazníkovou formou), nejednalo se o jiné sociální šetření. Je-li rozhodováno o snížení příspěvku na péči, rozhoduje se dle § 14 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. vždy k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo vydáno rozhodnutí o snížení příspěvku. Navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

15. Ze správního spisu soud zjistil, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 26. 4. 2018 č.j. 5297/2018/AAM byl žalobci zvýšen příspěvek na péči z 9 900 Kč na 13 200 Kč měsíčně od prosince 2017 s tím, že žalobce dle posudku ze dne 7. 3. 2018 platného do 30. 11.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

2020 není schopen zvládat osm základních životních potřeb (včetně stravování), je tedy považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV. – úplná závislost.

16. Oznámením ze dne 12. 10. 2020 bylo zahájeno řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše dávky příspěvek na péči.
17. Dne 30. 11. 2020 bylo u žalobce provedeno sociální šetření, a to s ohledem na epidemickou situaci a nouzový stav na základě dotazníku vyplněného jeho matkou. V záznamu bylo konstatováno ohledně jeho mobility, že zaujímá a mění polohy s fyzickou pomocí, v bytě se chůzí pohybuje s dohledem, do školy sám nemůže dojít, nesoustředí se na terén, často zakopává, je nutné jej vodit za ruku, aby nevběhl do silnice, vyžaduje neustálý dohled, do míče kopat neumí. Ohledně stravování je uvedeno, že nezvládá jíst příborem, ani napít se z hrnku, pije z X, jinak se nenapije, samostatně se nenají, odmítá většinu pokrmů, mnohdy je třeba ho nutit do jídla, má omezený repertoár jídla, které akceptuje, proto užívá doplňky stravy a pije X, ve stresu je schopen vůbec nejíst.
18. Součástí spisu je též záznam ze sociálního šetření ze dne 29. 11. 2020, dle kterého bylo toto šetření provedeno formou dotazníku vyplněného matkou žalobce z důvodu epidemie koronaviru, záznam sepsala sociální pracovnice.
19. Dle posudku ze dne 1. 2. 2021 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce dětský X s X. Lékařka shledala, že X je opožděna, do schodů X, je neobratný, ale rychlý, ohledně stravování není nic uvedeno. Dle výroku a odůvodnění je žalobce osobou do 18 let věku, jež se podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), není schopen zvládat šest nebo sedm základních potřeb, přičemž mobilitu hraničně zvládá, stravování zvládá, ale je velmi vybíravý. Zákonná zástupkyně podala dne 3. 3. 2021 obsáhlé námitky k posudku, uvedla, že nezvládá ani orientaci, mobilitu a stravování.
20. PSSZ-LPS pro Prahu 21 ve vyjádření ze dne 29. 3. 2021 uvedla, že po prostudování námitek a lékařských zpráv nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru.
21. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 11. 5. 2021 č.j. 8651/2021/AAM rozhodl tak, že příspěvek na péči bude poskytovat ve výši 13 900 Kč měsíčně od června 2021. Žalobce podal odvolání, žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 7. 2021 č.j. MPSV-2021/121732-911 rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, shledal, že lékařský posudek je nepřezkoumatelný.
22. Dle posudku ze dne 9. 8. 2021 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce X s X. Lékařka shledala, že X je opožděna, do schodů X, je neobratný, ale rychlý, pro X a neposlušnost je nutné jej vodit za ruku, stravování zvládá, ale je velmi vybíravý. Dle výroku a odůvodnění je žalobce osobou do 18 let věku, jež se podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost), není schopen zvládat sedm základních potřeb, přičemž mobilitu i stravování dle posudku zvládá. Zákonná zástupkyně podala dne 22. 9. 2021 obsáhlé námitky k posudku, uvedla, že nezvládá mobilitu ani stravování.
23. PSSZ-LPS pro Prahu 21 ve vyjádření ze dne 4. 10. 2021 uvedla, že po prostudování námitek a lékařských zpráv nebyly shledány důvody ke změně posudkového závěru.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

24. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 11. 11. 2021, v odůvodnění správní orgán I. stupně odkázal na prvostupňový posudek ze dne 9. 8. 2021, který považoval za přesvědčivý a jednoznačný, považoval žalobce za osobu ve III. stupni závislosti.
25. Žalobce podal dne 24. 11. 2021 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, kde sdělil, že nezvládá ani potřeby mobility a stravování, což konkrétně odůvodnil. Lékařský posudek ze dne 9. 8. 2021 považoval za nepřezkoumatelný. Přiložil lékařské zprávy MUDr. Z. ze dne 1. 11. 2021 a PhDr. N. ze dne 20. 8. 2021.
26. Žalovaný v odvolacím řízení nechal vypracovat posudek PK MPSV ze dne 22. 2. 2022 č.j. X (dále jen „posudek PK MPSV“) k posouzení stupně závislosti žalobce, žalobce byl jednání komise přítomen a byl komisí vyšetřen. Komise vyšla z posudkového spisu PSSZ Praha 21 - JZM (LPS V), spisu odvolacího orgánu a ze sociálního šetření ze dne 29. 11. 2020, dále též z odvolání včetně přiložených lékařských zpráv. Dle posudkového zhodnocení se jednalo o diagnosu X s X, oboustranný X, X. Komise shrnula výsledky vlastního vyšetření žalobce. Shledala, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce nezvládal sedm základních životních potřeb, potřeby stravování a mobility hodnotila jako zvládané. K zvládání potřeby mobility uvedla, že žalobce je schopen samostatného pohybu bez kompenzačních pomůcek, není přítomno omezení svalové síly či svalové atrofie, netrpí omezenou hybností kloubů, je schopen samostatně vstávat i usedat, měnit polohy, chůzi po schodech zvládá, dle matky nestřídá nohy, dle vyjádření matky je voděn za ruku z obavy, aby nevběhnul do vozovky či neupadnul. K zvládání potřeby stravování sdělila, že je schopen se sám najíst i napít, dle dokumentace jí lžící a vidličkou, co jí rád, je schopen jíst samostatně, má stravovací rituály, které je těžké změnit, nutí-li ho matka jíst neoblíbená jídla, plive, stravu zajišťuje a servíruje pečující osoba, z posudkové dokumentace neplyne relevantní důvod pro nezvládání této potřeby, hybnost posuzovaného není zásadně omezena, jemná motorika není ztracena, je schopen vzdělávání ve speciální škole, i účasti na příměstských táborech či pobytů s Nautis, kde stravování zvládne. Uvedla, že dle výsledků sociálního šetření žalobce nezvládal samostatně žádnou ze ZŽP a potřebuje dopomoc při všech činnostech, což však není v souladu s výstupy z podkladové dokumentace, při posouzení byly komisí preferovány odborné lékařské nálezy objektivně popisující úroveň funkčního postižení posuzovaného. Dle výroku a odůvodnění posudku od 1. 12. 2020 i k datu jednání šlo o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce vyžadoval každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, nebyl schopen zvládat šest nebo sedm základních životní potřeby, platnost posudku byla určena do 31. 5. 2025.
27. Zákonná zástupkyně žalobce podala dne 4. 3. 2022 proti námitkovému posudku obsáhlé námitky.
28. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 17. 3. 2022, žalovaný vyšel z povinného podkladu pro rozhodnutí tj. z námitkového posudku ze dne 22. 2. 2022, jeho závěry považoval za souladné s doloženými lékařskými nálezy, výsledky sociálního šetření nejsou dle žalovaného v souladu s výstupy z podkladové dokumentace, komise se vypořádala též s námitkami zákonné zástupkyně. Na základě námitek zákonné zástupkyně k posudku neshledal důvod pro vyžádání doplňujícího posudku, neboť její vyjádření nepřineslo nové skutečnosti, považoval je za její subjektivní vyjádření.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
30. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.
31. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.* Podle § 9 odst. 3 *schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.*
32. Dle ust. § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *krajská pobočka Úřadu práce provádí pro účely posuzování stupně závislosti podle odstavce 3 sociální šetření, při kterém se zjišťuje schopnost samostatného života osoby v přirozeném sociálním prostředí. Sociální šetření podle věty první provádí příslušná krajská pobočka Úřadu práce také v průběhu hospitalizace osoby ve zdravotnickém zařízení lůžkové péče, jestliže je této osobě poskytována u jednoho nebo postupně u více poskytovatelů zdravotních služeb následná nebo dlouhodobá lůžková péče pro tutéž nemoc nebo úraz trvající nepřetržitě déle než 60 dnů; podmínkou je, že tato skutečnost byla oznámena a doložena podle § 21 odst. 1 písm. e). Sociální šetření provádí sociální pracovník. O provedeném sociálním šetření vyhotovuje sociální pracovník písemný záznam, který na požádání předkládá posuzované osobě.*
33. Dle ust. § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.*
34. V posuzované věci je mezi účastníky sporné hodnocení zdravotního stavu žalobce a otázka, v jakém stupni splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na péči, přičemž žalobce se oproti žalovanému domnívá, že vedle sedmi základních životních potřeb hodnocených žalovaným jako nevládané (orientace, komunikace, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity, péče o zdraví) není schopen zvládat ani základní životní potřebu mobility a stravování. Žalovaný v napadeném rozhodnutí z hlediska hodnocení zdravotního stavu žalobce odkázal na závěry posudku PK MPSV, s tím, že sám správní orgán není kompetentní zdravotní stav žalobce hodnotit. Soud se proto zaměřil na posudek PK MPSV a hodnotil jej z hlediska jeho komplexnosti a přesvědčivosti.
35. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020 č.j. 1 Ads 224/2019-20, kde uvedl následující: *„Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. března 2015, č. j. 6 Ads 299/2014 – 25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018 – 17).“ (podtržení doplněno – pozn. soudu)

36. „Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009 - 53).
37. Dále je k tomu nezbytné uvést, že stejně tak jako správní orgán, ani soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, nemůže tak sám o sobě posoudit, zda žalobci náleží příspěvek na péči a zda splňoval podmínky pro zařazení do určitého stupně závislosti. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí předmětný posudek jako každý jiný důkaz, a to z toho hlediska, zda splňuje požadavky na přesvědčivost, úplnost a zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
38. Městský soud v Praze v souvislosti s námitkami žalobce shledal, že posudek PK MPSV, který byl klíčovým podkladem napadeného rozhodnutí, shora uvedené požadavky nesplňuje, a to z následujících důvodů.
39. Stupně závislosti se hodnotí podle počtu základních životních potřeb, které daná osoba není schopna bez cizí pomoci zvládat, od zařazení do konkrétního stupně závislosti se pak odvíjí i výše poskytovaného příspěvku na péči, což je specifikováno v § 11 zákona č. 108/2006 Sb.
40. Podle § 3 písm. g) zákona č. 108/2006 Sb. *pro účely tohoto zákona se rozumí zdravotním postižením tělesné, mentální, duševní, smyslové nebo kombinované postižení, jehož dopady činí nebo mohou činit osobu závislou na pomoci jiné osoby.*
41. Podle § 10 zákona č. 108/2006 Sb. *u osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z*

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.

42. Podle § 1 odst. 2 prováděcí vyhlášky *schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.*
43. Podle ust. § 2a prováděcí vyhlášky platí, že *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, dle ust. § 2b pak platí, že pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.*
44. Podrobná kritéria pro posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby obsahuje příloha č. 1 prováděcí vyhlášky. Dle přílohy č. 1 písm. a) se za schopnost zvládat životní potřebu mobility považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat 1. *vstávání a usedání*, 2. *stoj*, 3. *zaujímat a měnit polohy*, 4. *pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu*, 5. *otevírat a zavírat dveře*, 6. *chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů*, 7. *nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je*, dle Přílohy č. 1 písm. d) za schopnost zvládat základní životní potřebu stravování považuje stav, kdy osoba je schopna 1. *vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny*, 2. *nalít nápoj*, 3. *rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji*, 4. *najíst se a napít*, 5. *dodržovat stanovený dietní režim*, 6. *konzumovat stravu v obvyklém denním režimu*, 7. *přemístit nápoj a stravu na místo konzumace*.
45. Posudek PK MPSV považuje soud za nepřezkoumatelný. Posudek pouze zcela obecně shrnuje podklady, ze kterých vychází (tj. posudkový spis, spis odvolacího orgánu), z lékařských zpráv jsou konkrétně označeny pouze zpráva MUDr. Z. ze dne 1. 11. 2021 a PhDr. N. ze dne 20. 8. 2021, není však specifikován jejich obsah, dále nejsou vůbec specifikovány další lékařské zprávy (ani jejich obsah), ze kterých komise čerpala, a není tedy ani uvedeno, jak komise tyto zprávy vyhodnotila. Dále posudek obsahuje pasáž obsahující souhrnná skutková zjištění ohledně zdravotního stavu žalobce, avšak kromě několika málo případů (odkaz na zprávu psychiatra z 30. 6. 2020, záznam ze sociálního šetření a vyšetření při jednání) není většinou vůbec zřejmé, z jakých jednotlivých jasně označených podkladů komise tato zjištění učinila. Konkrétně, u hodnocení zvládání mobility není zřejmé, z čeho jsou tato skutková zjištění učiněna, jedinou konkretizací je odkaz na vyjádření matky, že žalobce je veden za ruku, obdobně u hodnocení stravování je pouze obecně poukazováno na „dokumentaci“.
46. V posudku není ani komplexně uvedeno, zda a jakým způsobem komise hodnotila naplnění jednotlivých aspektů základních životních potřeb uvedených v příloze č. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

prováděcí vyhlášky a jak přitom hodnotila věk žalobce. Takové hodnocení je přitom nezbytné, neboť jak je uvedeno výše, pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, platí, že není schopna základní životní potřebu zvládat. U hodnocení zvládání jednotlivých životních potřeb v posudku jsou však uvedeny pouze některé aspekty ve smyslu kritérií dle přílohy č. 1 vyhlášky, tedy např. u hodnocení mobility není nijak zmíněno, zda žalobce zvládá otevírat i zavírat dveře a zda zvládá nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků a používat je.

47. Jak je patrné z výše citovaných ustanovení právních předpisů, je při hodnocení zvládání základních životních potřeb nezbytné patřičně zohlednit věk posuzované osoby, přičemž referenčním kritériem je porovnání péče, kterou je potřeba věnovat zdravé osobě téhož věku, s péčí, kterou je třeba věnovat osobě se zdravotním postižením. Z posudku však není patrné, jaké činnosti či dovednosti má z hlediska jednotlivých potřeb dle názoru komise zvládat zdravé dítě, není uvedeno, zda komise přitom vycházela z určité metodiky, zda se jedná o metodiku dle Instrukce náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systémů č. 15/2016, č.j. MPSV-2016/167372-740, účinnou od 1. 9. 2016 (dostupnou na webových stránkách žalovaného), jejímž obsahem jsou pokyny k postupu lékařské posudkové služby při posuzování zdravotního stavu pro účely příspěvku na péči a v jejíž příloze je popsán psychomotorický vývoj dítěte s ohledem na jeho věk (tzv. věkové standardy), či zda komise postupovala podle jiné metodiky. Takové úvahy komise nejsou z posudku seznatelné, není tak zřejmé, s jakými věkovými standardy komise stav a dovednosti žalobce porovnávala, to rovněž způsobuje nepřezkoumatelnost posudku. S ohledem na tuto nepřezkoumatelnost neprováděl soud k důkazu žalobcem odkazovaný Metodický pokyn ředitele odboru posudkové služby ze dne 27. 10. 2014 č.j. 2014/9545-721, neboť je nezbytné, aby komise nejprve svoje úvahy doplnila a uvedla, z čeho v posudku vycházela.

48. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl dle posudku ze dne 7. 3. 2018 platného do 30. 11. 2020 hodnocen jako neschopný zvládat osm základních životních potřeb (orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity), byl považován za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV. – úplná závislost. Posudek PK MPSV oproti tomuto posudku hodnotil jako zvládanou životní potřebu stravování, nijak však neuvádí, v čem došlo ke změně resp. zlepšení zdravotního stavu žalobce a z jakých důvodů komise považuje nyní tuto životní potřebu za zvládanou oproti dřívějšímu stavu. I z tohoto důvodu je daný posudek nepřezkoumatelný.

49. Pokud jde o základní životní potřebu mobility, soud již výše uvedl, že nejsou hodnocena všechna kritéria uvedená v příloze č. 1 písm. a) prováděcí vyhlášky. Konkrétně se posudek vůbec nevyjadřuje k tomu, zda a jakým způsobem je žalobce schopen zvládat používání dopravních prostředků, přitom matka žalobce v námitkách proti posudku ze dne 4. 3. 2022 poukazovala na to, že žalobce není schopen sám nastoupit do dopravního prostředku a udržet se při jízdě, totéž konstatuje zpráva PhDr. N. ze dne 20. 8. 2021 (která byla podkladem posudku); k tomu se posudek nijak nevyjadřuje. Nevyjadřuje se ani k tvrzení dle dotazníku o sociálním šetření, že žalobce zaujímá a mění polohy s fyzickou dopomocí. Dále matka v průběhu řízení opakovaně (tedy zejména v námitkách ze dne 4. 3. 2022) poukazovala na to, že při chůzi a pohybu je nezbytná dopomoc druhé osoby, je nutné jej vodit za ruku, jinak by vběhl do silnice či by se vrhl proti příjíždějícímu vozidlu, vytrhává

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

se, je nutné ho udržovat v daném směru, též lékařka MUDr. Z. ve zprávě ze dne 1. 11. 2021 konstatovala, že chování žalobce je nepredikovatelné a výrazně impulzivní, není schopen odhadu rizik, PhDr. N. ve zprávě ze dne 20. 8. 2021 konstatovala, že mimo domov je nutné jej neustále držet, na zavolání nereaguje, nebezpečí neregistruje. Ani k těmto okolnostem se posudek nijak nevyjadřuje, neobsahuje žádné hodnocení, zda lze takové jednání vzhledem k věku žalobce hodnotit jako standardní, není hodnoceno, zda lze takovou péči matky hodnotit jako každodenní mimořádnou péči ve smyslu § 10 zákona č. 108/2006 Sb. a § 2b prováděcí vyhlášky. Lze rovněž přisvědčit žalobě, že posudek nijak nehodnotí dopad mentálního (duševního) postižení žalobce na schopnost zvládat základní životní potřebu mobility, vyjadřuje se pouze k fyzickým schopnostem žalobce. I z těchto důvodů je posudek ohledně hodnocení zvládání potřeby mobility nepřezkoumatelný.

50. Ani ohledně životní potřeby stravování nejsou hodnocena všechna kritéria dle přílohy č. 1 písm. d) prováděcí vyhlášky, není hodnoceno, zda je (s ohledem na věk) žalobce schopen nalít si nápoj, rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji a přemístit nápoj a stravu na místo konzumace. Posudek se ani nijak nevyjadřuje k tvrzení matky (uvedenému zejména v námitkách ze dne 4. 3. 2022 a v dotazníku pro sociální šetření), že syn se sám nenají a nenapije, je nutné jej krmit, dokrmovat, povzbuzovat, koordinovat pohyby, je potřeba speciálního přístupu, nenapije se z hrnku či sklenice, pije z X, sám si pití nenalije. Dále se nevyjadřuje ani k lékařské zprávě MUDr. Z. ze dne 1. 11. 2021, dle které žalobce má potřebu dokrmení, vyžaduje X na pití, u jídla nevydrží, v novém prostředí nejí ani nepije, ani ke zprávě PhDr. N. ze dne 20. 8. 2021, dle které žalobce v ústní dutině nesnese smíchání potravin s odlišnou konzistencí, má specificky zúžený repertoár přijímané stravy. V posudku se dále uvádí, že žalobce je schopen i účasti na příměstských táborech a pobytů s Nautis, kde stravování zvládne. Jak však uvádí zpráva MUDr. Z. ze dne 1. 11. 2021, žalobce se sice účastní takových aktivit, změny prostředí tam však zvládá s obtížemi a pouze s maximální přípravou a se zajištěním komunikační knihou, s podporou známé osoby, asistenta; ve zprávě se tak neuvádí nic o tom, že by žalobce při takových pobytech potřebu stravování zvládal samostatně, resp. ve standardu obvyklém pro dítě jeho věku. Obdobně jako u mobility, posudek neobsahuje hodnocení, zda lze péči matky v oblasti stravování hodnotit jako každodenní mimořádnou péči ve smyslu § 10 zákona č. 108/2006 Sb. a § 2b prováděcí vyhlášky, posudek ani nijak nehodnotí dopad mentálního (duševního) postižení žalobce na schopnost zvládat základní životní potřebu stravování, vyjadřuje se pouze k fyzickým schopnostem žalobce. Posudek je tedy i ohledně hodnocení zvládání potřeby stravování nepřezkoumatelný.

51. Rovněž vypořádání odvolacích námitek je v posudku PK MPSV zcela nepřezkoumatelné. Odvolání ohledně potřeb stravování a mobility obsahovalo zcela konkrétní tvrzení týkající se zdravotního stavu žalobce (obdobně, jako v námitkách ze dne 4. 3. 2022), posudková komise se však k odvolacím námitkám nijak věcně nevyjádřila, pouze konstatovala, že námitky byly vypořádány, žádné úvahy však k tomu neuvedla.

52. K námitkám týkajícím se neprovedení sociálního šetření kompetentním pracovníkem soud uvádí, že neshledal pochybení v postupu žalovaného, který v době pandemie Covid-19 nahradil sociální šetření dotazníkem, který měl směřovat ke zjištění stejných informací, jako sociální šetření. Z těchto důvodů soud k důkazu neprováděl normativní instrukce žalovaného týkající se provádění sociálního šetření. V daném případě byl příslušný dotazníkový formulář strukturován dostatečně podrobně a obsahoval adresné

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

dotazy směřující ke zjištění relevantních informací, matka žalobce zde mohla uvést veškeré skutečnosti, které považovala za podstatné. K obdobné otázce se vyjádřil Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 16. 9. 2022 č.j. 41 Ad 17/2021-63, kde uvedl: „*Lpění na sociálním šetření prováděném sociálními pracovníky by představovalo nepřiměřené zdravotní riziko pro všechny zúčastněné osoby, případně by mohlo paralyzovat všechna probíhající řízení o příspěvku na péči. Soud proto považuje nabrání sociálního šetření dotazníkem směřujícím ke zjištění stejných informací, jaké zjišťoval sociální pracovník, po dobu trvání nouzového stavu za legitimní a nikoli nezákonné.*“ Tyto závěry aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 4. 2023 č.j. 6 Ads 252/2022-35, kde rovněž uvedl: „*Bez ohledu na to, jakým způsobem bylo sociální šetření provedeno, posudek posudkové komise musel přesvědčivě zdůvodnit, proč se od výsledku sociálního šetření odlišuje.*“ Pokud tedy v daném případě žalovaný zvolil tuto formu sociálního šetření prostřednictvím dotazníku vyplněného matkou, nezbavilo to posudkové lékaře resp. žalovaného vypořádat se s jeho závěry a případnými rozpory mezi výsledky sociálního šetření a dalšími podklady. Takto však žalovaný (posudková komise) nepostupovali, neboť jak je uvedeno výše, k některým závěrům sociálního šetření se nevyjádřili a rozpory vypořádány nebyly.

53. Ze shora uvedeného vyplývá, že posudek PK MPSV nelze z hlediska závěrů ohledně zvládání základních životních potřeb (především namítaného stravování a mobility) považovat za úplný a přesvědčivý, s námitkami žalobce uplatněnými v odvolání a v průběhu řízení se komise v posudku dostatečně nevypořádala, k informacím uvedeným ve zjišťovacím dotazníku se dostatečně nevyjádřila. Přitom, aby mohl být posudek přesvědčivý, musí se srozumitelně a bez vnitřních rozporů vypořádat se všemi relevantními skutečnostmi. Těmto požadavkům však posudek PK MPSV nedostál.
54. Na základě toho soud považuje daný posudek PK MPSV za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, zároveň soud shledal, že skutkový stav, který byl podkladem posudku, vyžaduje zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s.).
55. V rozsudku ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že: „...posudek uvedené posudkové komise a posudek lékaře úřadu práce správní orgán hodnotí jako každý jiný důkaz. S ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku posudkových komisí MPSV správní orgán dospěje jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek na péči. Posudek musí obsahovat náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán. Z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. K tomu je dále třeba uvést, že hodnocení správních orgánů nepodléhá odborné lékařské závěry posudků, neboť k tomu správní orgány nemají odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení podmínek nároku příspěvku na péči závisí. Toto omezení ovšem nezabývá správní orgány povinností hodnotit ve správním řízení provedené důkazy a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti.“ (podtržení doplněno – pozn. soudu)
56. Posudky MPSV jsou stěžejním podkladem pro rozhodnutí ohledně stanovení příspěvku na péči, správní orgán sám nemůže učinit závěr ohledně toho, jakým stupněm

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

závislosti posuzovaná osoba trpí, jedná se o odbornou otázku, která musí být posouzena lékařem. Jestliže je posudek nedostatečný, nepřesvědčivý a neobsahuje všechny nezbytné náležitosti, nemůže tyto vady správní orgán sám zhojit, protože k tomu nemá potřebnou odbornou erudici. Pokud však správní orgán z vadného posudku vyjde, trpí vadou i příslušné správní rozhodnutí, neboť není dostatečně zjištěn skutkový stav, příp. se jedná též o vadu nepřezkoumatelnosti.

57. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel z obsahu daného posudku, jeho kritické zhodnocení však neprovedl, zhodnotil jej pouze obecně a nepřezkoumatelně. Žalovaný též uvedl, že stanovení schopnosti zvládat základní životní potřeby musí odpovídat posudkovým kritériím vymezeným v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, avšak pominul, že posudková komise takové hodnocení ve vztahu k většině aktivit neprovedla, přezkoumatelné vyhodnocení jednotlivých kritérií chybí. Žalovaný konstatoval, že posudek PK MPSV vycházel z výsledků sociálního šetření, ale již opomenul, že posudek se závěry sociálního šetření řádně nevypořádal. Za této situace si měl žalovaný vyžádat věcné doplnění posudku PK MPSV, což však neučinil, k námitkám podaným žalobcem se rovněž vyjádřil pouze obecně s tím, že neobsahují nové skutečnosti a jsou založeny na subjektivním pohledu. Tím porušil zejména ust. § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, podle nichž správní orgán hodnotí podklady pro rozhodnutí podle své úvahy a přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci, a v odůvodnění rozhodnutí je mj. povinen uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí. Pokud tak žalovaný neučinil, zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností. Zároveň porušil povinnost dle ust. § 3 správního řádu, tedy postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť jak je patrné z výše uvedeného, skutkový stav nebyl v posudku PK MPSV zjištěn v dostatečném rozsahu.
58. Ze všech shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
59. S ohledem na výše uvedená zásadní pochybení při vypracování posudku PK MPSV, pro které je třeba napadené rozhodnutí zrušit, se soud již blíže nezabýval žalobní argumentací o tom, že žalobci byl z důvodu jeho postižení přiznán nárok na průkaz ZTP/P, neboť by to bylo nadbytečné. Z téhož důvodu neprováděl k důkazu posudek MUDr. V. z 13. 11. 2020.
60. V dalším řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), si žalovaný vyžádá od posudkové komise MPSV doplnění posudku stupně závislosti žalobce ze dne 22. 2. 2022. V tomto posudku komise řádně uvede, z jakých konkrétních podkladů vycházela, co bylo jejich obsahem, jaká zjištění učinila ohledně zvládání základních životních potřeb žalobcem (zejm. ohledně namítaných potřeb mobility a stravování), a jak tato zjištění vyhodnotila, u jednotlivých základních životních potřeb řádně a přezkoumatelně vyhodnotí naplnění kritérií uvedených v příloze č. 1 prováděcí vyhlášky, uvede příslušné věkové standardy a jejich zdroj, odůvodní, zda některá kritéria s ohledem na žalobcův věk neposuzovala či je posuzovala jinak, vypořádá se se všemi potížemi a námitkami vznesenými žalobcem i se zjištěními vyplývajícími z konkrétních podkladů včetně zjišťovacího dotazníku sociálního šetření, vysvětlí a věcně zdůvodní, pokud se v hodnocení zvládání některé základní životní potřeby odchýlí od předchozích posudků.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

V návaznosti na doplnění posudku MPSV a sdělení stanoviska žalobce k tomuto doplnění žalovaný vyhodnotí, zda posudek MPSV v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost a zda se náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a námitkami žalobce, žalovaný následně ve věci znovu rozhodne.

61. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobci náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. května 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.